

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii și a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica

Între cei din cer este pregătire de sărbătoare de tămăduire, de duh de credință și de înviere pentru cei de pe pământ, căci lucrarea sfințeniei așteaptă la hotar ca să-i gătească pe toți, sau măcar pe mulți pentru slava împărăției cerurilor cu ei pe pământ, o, și nu este ceva mai mângâietor și mai frumos între oameni ca și viața în sfințenie, măreața stare de rai, cu toată bucuria și frumusețea ei, viață lucrată de fiecare după poruncile vieții, pe care Eu, Domnul, le-am coborât din cer între oameni ca să fie lucrute, și să aducă ele pe pământ pe Domnul cu oamenii, să poată Dumnezeu să fie cu oamenii și să le dea de la El, o, că nu oricum poate Domnul cu omul, nu cum a făcut Adam în rai, de n-a ascultat ca să nu piardă viața și raiul, o, nu oricum, ci după cum poate Domnul să stea cu omul, numai așa, iar cum poate omul și atât, nu-i de ajuns pentru statul lui Dumnezeu cu el, ci trebuie sfințenie. Eu asta am cerut de la om acum două mii de ani, sfințenia lui, și am zis: «*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!*», și de aceea trebuie să fie sfânt omul, căci trebuie să semene el cu Domnul.

O, pace din cer peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, pace străjilor ei, care au grijă să se așeze cuvântul gurii Mele în cartea Mea cea de azi!

Las peste cetate și peste țara română salutul învierii Mele dintre cei morți: Hristos a înviat! E zi de sărbătoare de tămăduire multă peste cei de pe pământ. Hristos a înviat! Sunt cu sfinții deasupra și sunt cu mama Mea Fecioara și cântăm de sus: Hristos a înviat!

Rostesc cu duhul mângâierii urarea sfântă a sărbătorilor de Paști peste cei care veneau an de an la izvorul sărbătorii de azi, la apa sfințită, cu tămăduire în ea, și le spun lor: Hristos a înviat! Și le spun că Mă duc cu servii Mei, Mă duc la ei și le vom împărți apă tămăduitoare și nu-i voi lăsa fără ea, iar ei să fie cuminiți, și le spun lor: Bucurați-vă și vă veseliți când vedeți că se apropie vara, împărăția lui Dumnezeu pe pământ și izbăvirea celor ce așteaptă pe Domnul să Se arate și să aducă biruința credinței atâtor care au fost și care sunt în duhul credinței venirii Izbăvitorului lor, Iisus Hristos, Domnul învierii!

O, fiilor care veneați să luați apă de la izvorul de aici, Eu, Domnul, vă trimit scrisoarea aceasta și vă scriu aici pe voi în ziua asta de sărbătoare, și vă promit că vin după voi ca să vă dau apă, fiilor. Pace vouă, și fiți mulțumiți, și fiți cuminiți, iar duhul și lucrarea sfințeniei să le înteteți peste voi, că asta înseamnă biruința cea mare asupra diavolului, care trebuie să se tragă în lături și să aștepte plata lucrării lui ca fiecare, căci scris este că faptele vin după fiecare, după cum a lucrat fiecare lucrarea sa.

Și acum duh de credință așez mai întâi ca povață sfântă peste cei care iau din sărbătoarea cea de azi, căci căința aduce învierea, aduce vindecarea și început al lucrării omului nou, după chipul și asemănarea Mea, iar apoi să fie sfânt cel ce-și socotește păcatele, ca să înțeleagă el apoi că-i trebuie căință sfântă pentru îndepărtarea lor din dreptul celui ce alege să fie sfânt, după ce-și privește păcatele și curățirea de pe el a păcatelor lui, și statul înaintea Domnului într-o sfințenie apoi, că vine Domnul cu sfinții, și trebuie la sfinți să vină Domnul cu sfinții cei de sus, și să înceapă pe pământ taina cerului nou și a pământului nou, după cum Scripturile anunță prin ele această taină lucrătoare la sfârșit de timp și la început de slavă a Domnului cu oamenii, cu cei ce se găsesc cu măreție de inimă pentru această slavă, căci vremea ei vine, vine și se așează și aduce bucurii mari în cer și pe pământ.

Vin cu mama Mea Fecioara, dar sunt cu Tatăl Savaot, și binecuvintează Tatăl duhul și lucrul tămăduirii, pe care îl lăsăm acum pe pământ peste cei credincioși și peste cei necredincioși, pentru cei ce au și pentru cei ce nu au pe Hristos ca Mântuitor și Domn, pentru cei

ce ascultă bisericește și pentru cei ce nu ascultă așa. O, că mulți și-au făcut și și-au ales biserici după ureche, după cum își dau cu bobii să împlinescă sau să nu împlinescă din cele bisericești lăsate la începutul cel de acum două mii de ani, și date și tot date de Duhul prin sfinții bisericii, până ce toate s-au așezat și s-au sfințit și s-au pecetluit peste viața celor credincioși ai bisericii lui Hristos, o, Tatăl Meu, iar Eu ascult acum glasul Tău, Tată.

— *Te mărturisesc Eu, Tatăl, Eu, Fiule al Meu Iisus Hristos, și le spun celor ce Te-au dat de la ei acum două mii de ani ca pe un răufăcător, ca pe un răzvrătit, și Te-au sortit crucii și batjocurii, le spun lor că nu romanii Te-au dat la moarte pe cruce, ci ei, poporul lui Dumnezeu așa cum își spun ei și azi, ei după legea lor Te-au dat defăimării și pierzării ca să scape de Tine și să fie numai ei. O, ei au strigat, ei au plătit ca să strige gloatele atâțate de ei: «Răstignește-L pe El!».* O, ei au jucat totul după planul lor bine pus la cale de Anna și Caiafa, de mai-marii toți de atunci, o, că numai mai-marii pot face așa, ca să domnească ei, numai cei mari, cei de pe scaunele neamurilor de sub ei, numai ei își fac de cap așa, dând din calea lor poporul care ar mai avea cuvânt de spus. Iar Eu, Tatăl, Te mărturisesc pentru cei ce Te-au scos dintre ei pentru răstignire și moarte pe cruce, dar Tu ai înviat biruitor, chiar dacă ei au fost așa de răi cu Tine, de n-au voit să gândească la mersul Tău printre ei, la numele Tău cel mare de Fiu al lui Dumnezeu, la învierea atâtor morți, până la învierea lui Lazăr, cel înmormântat de patru zile, și la atâtea tămăduiri dintre ologi și orbi, leproși și paralitici, suferinzi fel de fel. O, au șters mai-marii iudeilor din mintea lor toate aceste semne mărețe și au scris în dreptul Tău vină mincinoasă și au pus răstignitorii la lucru și Te-au pus în mormânt, Fiule scump al Meu, dar Tu ai înviat, iar ei au fost judecați prin fapta lor. O, și dacă ei zic că așteaptă să vină Mesia, dacă iarăși Te-ai arăta chiar și mai măreț ca atunci, ei tot așa s-ar purta cu Tine și nu Te-ar primi nicidecum, iar împietrirea lor Te-a arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și au rămas cu Tine cei ce Te-au urmat și Te-au iubit și Te-au crezut atunci, și din ei s-a ridicat popor sfințit, și iată neamul Tău cel de atunci și până azi, și până mâine, iar ei au rămas vrăjmași Ție, Dumnezeule Fiu, dar din acest popor s-a ridicat și se ridică mulți spre neamul creștinesc, botezându-se în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și purtând între oameni Evanghelia învierii Tale ca și ucenicii Tăi de atunci, și iată, Noul Israel se naște din cuvântul Tău, și Tu ești Fiul Meu iubit, între Care Eu, Tatăl, am binevoit, Tu ești Fiul mamei Fecioară, pe care cei din Israelul încăpățânat n-o doresc, n-o iubesc, ca și cei ce și-au ales după gustul lor lucrare de biserică aparte fiecare, iar Eu, Tatăl, le spun lor:

Voi, cei care nu o cinstiți și n-o doriți pe mama Fecioară a Fiului Meu, o, rușinați-vă, căci oricum veți fi rușinați mult prea mult, dacă nu veți plânge pentru acest înverșunat păcat al inimii voastre reci. În ziua ei de serbare între sfinți, Eu, Dumnezeu Tatăl, vă întreb: Unde ați găsit voi scris să necinstiți pe Fecioara care a născut pe Mesia, Fiul lui Dumnezeu? O, puțin înțelepți ce sunteți, vai vouă, bieților de voi! O, cât a lucrat Fiul Meu Hristos cu mama Lui Fecioara, o, cât a ascultat-o în toate! Voi însă luați în seamă doar ce vă place vouă și atât.

O, Fiule Iisus, Te mărturisesc Eu, Tatăl, iar despre cei împietriți pentru adevărul Tău, o, așa au ales ei, iar Tu ai fost preamărit pe pământ, și istoria Ta mărturisește și va mărturisi până peste vecii că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, și iată, păstorești cu toiag de fier, cu cuvântul Tău păstorești neamurile pământului, iar taina Ta e mare și e cu cei credincioși Ție, o, Fiule iubit, și-Ți dau Ție cuvântul acum, căci Tu ești Cuvântul Meu, Cuvântul Cel de la început ești, și Dumnezeu este Cuvântul, și toate prin El s-au făcut și se fac. Amin.

— O, slavă Ție, Tatăl Meu! Tu întru Mine ești, iar Eu întru Tine, Tată, și așa Ne este lucrul în cer și pe pământ, iar cei înțelepți de pe pământ știu și cred așa, căci duhul înțelepciunii îi ajută pe ei în credință, Tată.

O, slavă ție, mamă Fecioară, mama Mea scumpă Mie! Și să audă pe Tatăl și pe Fiul cei ce nu-ți dau slavă și aruncă descoperirile sfinte, care arată cât ai lucrat atunci și apoi pentru biserica Mea, cea de două mii de ani a Mea! O, e atât de frumoasă, atât de frumos așezată lucrarea bisericii Mele, mamă, și care și-a păstrat mersul și viața ei întru cele de la începutul ei așezate peste ea! Am vegheat mereu și veghez mereu cu sfinții, căci robii lui antichrist Mă fugăresc ca și acum două mii de ani, după gustul celor de atunci din neam în neam și din timp în timp, și din loc în loc se bagă să gonească de pe temelie legile sfinte și să se răzbune pe învierea Mea, pe biserica Mea, și să pară tot ei cei biruitori, dar ei au pierdut de atunci lupta cu Hristos, căci atunci ei au fost judecați prin ceea ce Mi-au făcut, și în toate vremile au gonit ei pe Hristos de peste oameni, dar n-au biruit niciodată.

Povățuiesc acum biserica neamului român și le spun celor ce au de păstrat bogăția și frumusețea harului sfânt, și le spun lor așa:

O, nu vă supuneți, nu vă mai supuneți schimbărilor de peste noapte, pe care le tot încearcă păgânii să le așeze deasupra rânduielilor bisericești din părinți. Deschideți cartea proorocului Daniel și veți găsi scrisă vremea de azi, când dau să lovească păgânii în puterea poporului sfânt, în biserica ortodoxă și legile ei sfinte, ci post și rugăciune să se rânduiască împotriva vrăjmașilor cu haina și cu fața ascunse și dau ei să lovească țara strălucirii, biserica Mea și țara română, în mijlocul căreia Cuvântul Meu se slăvește și strălucește de har și de lumină și de putere de sus, ca să se nască de sus tot omul prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, căci Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ. Iar dacă voi nu veți primi strigarea Mea spre voi, rămâne scris cuvântul Meu, și are în el putere de împlinire. O, dar să aveți și voi putere pentru Domnul și să ascultați de el cu putere, voi, slujitori ai bisericii române, dar urmăriți cuvântul Meu cel scris vouă ca să-l împliniți, fiindcă trebuie lucrat mult ca să nu cadă, ca să nu piară biserica Mea, că România a fost cea mai lovită, căci omul antichrist știe soarta ei între popoare și nu-i place deloc planului lui cel negru această soartă a neamului român. O, fiți cu grijă mare, ca să vă aibă turma la inimă. Iar cei ce nu puteți să vă faceți pildă turmei, o, nu vă duceți să cereți preoție, nu mai căutați după acest dar sfânt, dacă nu puteți să slujiți cu lepădare de sine pentru turma lui Hristos. O, nu vă îmbolnăviți de lăcomie dacă ajungeți să slujiți la altar, ci faceți-vă datoria față de Dumnezeu și față de turmă.

O, biserică a neamului român, nu-ți vinde slava! Fii vrednică de Hristos! Nu te apleca celor ce vor să te văduvească de harul Meu, ci stai pe picioare după dreptarul cel din părinții cei sfinți de la început, o, și stai cu cartea pe masă ca să n-o calci cumva și să-ți atragi pieirea și dezbinarea, ci ai grijă de taina ta ca s-o duci până în vecii, iubito, o, că mulți au ieșit de sub tainele cele sfinte și și-au făcut aparte biserici după placul lor, iar alții au venit și s-au așezat în rânduiala cea sfântă, ba chiar și regi s-au aplecat cu toată casa lor și s-au făcut ortodocși pentru țara ortodoxă, iar tu să nu uiți istoria ta, țara Mea.

O, și nu uita, acum vreo sută de ani s-a suit la cer durere mare, după ce păstorul turmei române s-a lăsat înșelat și a trădat turma, o, și e tot o durere istoria cea de atunci, și mulți fii ai bisericii au fost jertfiți și chinuți și forțați să se lase de datinile străbune și s-a clătinat rânduiala bisericească și s-au scos două duminici din calendar, și nu s-a mai făcut înapoi repararea care a stricat. N-au vegheat nici păstorii cei de după aceea și nu s-au mai așezat la loc cele schimbate, o, și din pricina acestei neascultări de părinții sfinți, vine mânia de atâtea ori peste pământ, și trebuie să învățați fiii bisericii, ca să fugă departe de ei mânia care așteaptă la hotar când i se face loc.

Dar mama Mea Fecioara are învățătură sfântă în ziua ei de serbare, și hai, mamă, hai să dai bisericii Mele povață de căință și de sfințenie, lucrări care țin departe orice primejdie, iar tu cheamă la ascultare biserica Mea, mama Mea.

— O, pentru Tine, Fiul meu Iisus, eu sunt în cer și pe pământ lucrătoare lângă Tine ca și acum două mii de ani pentru ai Tăi de atunci, o, și mă uit câtă sfințenie trebuie în vremea

aceasta în oameni pe pământ, căci au nevoie de ocrotire oamenii, iar ea nu vine decât dacă ei iubesc mersul cu Tine pe calea vieții lor, căci Tu ești Cel ce ocrotești.

Le spun fiilor și fiicelor bisericii, să nu umble, să nu mai umble goi înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor Lui, ci să-și acopere trupurile cu veșminte creștinești, o, că prea grele păcate, prea multă desfrânare se stârnește din această neorânduială de viață fără de ascultare de Dumnezeu peste oameni, și mult de tot ar trebui să fie povățuiți toți fiii bisericii să părăsească faptele care atrag mânie și moarte apoi, dar lipsa învățaturii și a înțelepciunii, aceasta îi pierde pe oameni. O, măcar să dea oamenii de cuvântul învățaturii Tale, Fiule Iisus, că Tu ești milos, și de aceea povățuiești spre iubire și spre ocrotire pe fiii bisericii. Iar eu le spun fiicelor lui Dumnezeu și fiicelor oamenilor să fugă de desfrânare, să fugă ca de moarte, căci desfrânarea este de la diavol, precum viața cea sfântă este de la Dumnezeu, și aceste două puteri se războiesc, până ce puterea cea rea din oameni va slăbi, și vor putea ei cu Dumnezeu.

O, în ziua mea de serbare între sfinți mă îndulcesc de bucuria cuvântului ceresc, fii români. O, îndulciți-vă și voi de dragostea lui Dumnezeu de peste voi și faceți minunea acestei iubiri și veți fi frumoși cu inima și cu viața și veți aduce rod ceresc înaintea Domnului și veți avea plată scumpă, iar eu vă voi fi mamă cu mângâiere, cu apropiere și cu Fiul meu, pe Care vi-L doresc vouă, iar voi să-I mărturisiți iubirea, o, fii români. Și vă spun vouă salutul învierii Lui acum: Hristos a înviat!

— O, trebuie duh de căință peste turmă, mama Mea, și apoi duh de iubire ca în cer pe pământ în fiii bisericii. E zi de tămăduire, și să le dăm iertare de păcatele lor, la toți fiii neamului român, și apoi mângâierea Duhului Sfânt și mers cu Noi pe cale, mamă.

Iar în ziua aceasta avem pomenire între sfinți pe ierarhul român Calinic Cernicanul, și însemnăm acum profetia lui peste neamul român despre taina Noului Ierusalim, pe care Dumnezeu i-a dat-o s-o scrie, dar cu acoperire spusă în vremea sa, căci așa lucrează Dumnezeu pentru tainele Sale, ca să poată răzbi cu ele apoi, și se bucură ierarhul român acum lângă această sărbătoare cu sărbătoarea lui în cartea Mea cea din ziua aceasta.

Iar vouă, celor ce Mă așezați în carte și Mă împărțiți peste pământ, vă aduc între voi salutul învierii Mele și cânt cu voi Hristos a înviat! Voi sunteți mâinile și picioarele Mele, așa v-am spus, și pun în voi mereu putere pentru Mine, căci Eu trebuie să păstoresc, trebuie să Mă așez cuvânt pe pământ, trebuie să fac cer nou și pământ nou, fiilor, iar pentru această Scriptură împlinită am nevoie să Mă sprijin cu voi, și cereți-Mi să puteți pentru Mine, cereți-Mi să vă dau, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24-04-2020